

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj, 01 0 K 005154 11 K
Bihać, 06.05.2011.godine

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj
01 0 K 005154 11 Kž od 06.10.2011. godine
prvostepena presuda ukinuta i određeno
održavanje pretresa pred tim sudom.
Presudom Vrhovnog suda F BiH broj
01 0 K 005154 11 Kžk od 14.11.2011. godine
optuženi je osuđen za tačku 2. optužnice na kaznu
zatvora u trajanju od 8 (osam) godina dok je za
tačku 1. oslobođen od optužbe.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Kapić Reufa kao predsjednika vijeća, Hodžić Fikreta i Hergić Ernese, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Rahmanović Senide, u krivičnom predmetu ovog suda broju 01 0 K 005154 11 K koji se vodi protiv optuženog Dizdarević Zuhdije zv. „Zule“ sin H., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ, nakon održane glavne usmene i javne rasprave od 06.05.2011.godine, u prisutnosti kantonalnog tužioca iz Bihaća Felić Nazifa, optuženog Dizdarević Zuhdije i njegovog branioca po izboru Cerić Nazifa advokata iz Bihaća, donio je a 10.05.2011.godine javno objavio slijedeću

P R E S U D U

Optuženi **DIZDAREVIĆ ZUHDIJA** zv. „Zule“ sin H. i majke Z., rođene B., rođen 18.10.1971.godine u mjestu Z. gdje i prebiva, općina V.K., po nacionalnosti ..., državljanin ..., JMBG ..., po zanimanju radnik, oženjen, otac jednog djeteta, pismen sa završenom OŠ, bivšu JNA služio u N. 1988/98, vodi se u vojnoj evidenciji pri OMO V.K., lošeg imovnog stanja, ranije osuđivan, nalazi se u pritvoru od 10.05.2011.godine,

K r i v j e,

Što je:

Za vrijeme oružanog sukoba u RBiH između pripadnika 5.Korpusa Armije RBiH i pripadnika Narodne odbrane Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna kao pripadnik 1.bataljona u sastavu 2. brigade Narodne odbrane Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna postupao suprotno odredbi iz člana 3. stav 1. tačka a) Ženevske konvencije za poboljšanje položaja ranjenika i bolesnika u oružanim sukobima u ratu od 12.augusta 1949.godine na način što je:

1. Dana 06.03.1995.godine u rejonu K. općina V.K. u toku izvođenja borbenih dejstava i prilikom zauzimanja dijela teritorije koju su tada držali pripadnici 5. Korpusa Armije RBiH pronašao ranjenog pripadnika 5. Korpusa Armije BiH ostale generalije nepoznate a potom u namjeri da ga liši života ispalio iz mitraljeza M-84

jedan kraći rafal u predjelu njegovih grudi koji je od zadobijenih povreda odmah na licu mjesta umro.

2. Dana 07.03.1995.godine u rejonu K općina V.K nakon što su pripadnici 502. Sbbu u sastavu 5.Korpusa Armije RBiH povukli se sa tog teritorija, prilikom „čišćenja“ tog terena pronašao ranjenog pripadnika 502. Sbbu D.D., a potom u namjeri da ga liši života ispalio u predio njegovih grudi i glave više metaka iz mitraljeza M-84 koji je od zadobijenih strelnih rana glave, mozga i grudnog koša odmah umro.

Dakle, za vrijeme rata u Republici Bosni i Hercegovini kršeći pravila međunarodnog prava izvršio ubistvo dva ranjenika – borca.

Čime je počinio krivično djelo ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ, pa ga sud primjenom iste zakonske odredbe i primjenom člana 41. preuzetog KZ SFRJ

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 10 (DESET) GODINA.

Temeljem člana 212. stav 3. oštećena porodica D.D. supruga, djeca i drugi sa imovinsko pravnim zahtjevom se upućuje na parnicu.

Temeljem člana 202. stav 4. ZKP FBiH optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka te isti padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo u Bihaću optužnicom broj Kt- 630/96-RZ od 30.12.2010.godine optužilo je Dizdarević Zuhdiju zv. „Zule“ sin H da je u vremenu i na način činjenično opisano u dispozitivu optužnice počinio krivično djelo ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ.

Optužnica je dana 04.01.2011.godine potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje.

Dana 28.01.2011.godine na zapisnik kod ovog suda kod sudije za prethodno saslušanje optuženi se izjasnio da nije kriv povodom dvije tačke optužnice kojom mu se stavlja na teret izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ.

Kantonalno tužilaštvo u Bihaću činjenično je opisalo u optužnici radnje koje se optuženom stavlja na teret s tim da je pravno kvalifikovalo navedene radnje kao izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ, te ovaj sud u konkretnom slučaju prihvata ovakvu pravnu

kvalifikaciju a to iz razloga što je u vrijeme izvršenja radnji ovog krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret na snazi bio preuzeti KZ bivše SFRJ koji krivično djelo ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika inkriminira odredbom iz člana 143. Zakona a kojim je za počinjenje navedenog krivičnog djela predviđena kazna zatvora od najmanje pet godina ili smrtna kazna. Kako je u Aneksu I. Ustava Bosne i Hercegovine predviđeno da će se uz ostale dodatne sporazume o ljudskim pravima primjenjivati Međunarodni ugovor o građanskim i političkim pravima iz 1966.godine, te kada se uzme u obzir član 2. Evropske konvencije i član 1. i 2. Protokola broj 6. uz Konvenciju iz kojih se vidi da je isključena mogućnost izricanja smrtne kazne ili njenog izvršenja u vrijeme mira iz toga proizilazi da domaći sudovi nakon potpisivanja Dejtonskog sporazuma za mir u BH ne mogu izricati smrtnu kaznu to je evidentno da se optuženom primjenom navedenog Zakona maksimalno može izreći kazna zatvora do 15 godina, pa je navedeni Zakon koji je važio u inkriminirano vrijeme po optuženog povoljniji stoga se pravna ocjena navedenih radnji izvršenja i po stajalištu ovog suda ima odrediti po članu 143. preuzetog KZ SFRJ te u konkretnom slučaju primjena bilo kojeg drugog Zakona umjesto preuzetog KZ SFRJ koji je bio na snazi u vrijeme relevantno za ovaj krivični predmet predstavljala bi kršenje načela zakonitosti.

U toku dokaznog postupka na prijedlog tužilaštva izvedeni su slijedeći dokazi:

Saslušani su slijedeći svjedoci:

A.I. iz B., I.B. iz B., K.S. iz S. M., Z.A. iz B., D.H. iz B., K.N. iz V.K., T.S. iz V.K, S.M iz V.K., M.F. iz V.K, S.M iz V.K, te je neposredno na glavnom pretresu saslušan vještak Franjić Bruno vještak za balistička i mehanoskopska vještačenja te vještak Rakočević dr. Miroslav specijalista sudske medicine i patologije.

Na prijedlog tužilaštva izvedeni su slijedeći materijalni dokazi:

Uložen je u spis iskaz optuženog dat u svojstvu ispitivanje okrivljenog kod istražnog sudije i to sastavljen dana 03.04.1998.godine kod istražnog sudije Jakupović Adema u prisutnosti javnog tužioca Junuzović Jusufa te branioca optuženog advokata Bajramović Alage i to kao odbrana osumnjičenog u krivičnom predmetu koji se vodio kod Kantonalnog suda u Bihaću pod brojem Ki- 32/97-RZ a sve to povodom rješenja o sprovođenju istrage protiv Dizdarević Zuhdije koje rješenje je donio istražni sudija Jakupović Adem a sve to povodom zahtjeva za sprovođenje istrage od 14.novembra 1996.godine podnesenog od strane Višeg javnog tužilaštva u Bihaću po zamjeniku višeg javnog tužioca Junuzović Jusufa a sve to povodom podnesene krivične prijave od strane Ministarstva policije USK od 11.11.1996.godine (u skladu sa članom 288. stav 3. ZKP FBiH), naredba o ekshumaciji i obdukciji posmrtnih ostataka tijela A.E. i D.D. izdata od strane sudije za prethodni postupak ovog suda pod brojem 01 0 K 005154 10 Kpp, zatim zapisnik o izvršenog ekshumaciji i obdukciji tijela D.D. na lokalitetu gradsko groblje „Humci“ općina Bihać, izvještaj o nestalim pripadnicima 502. Sbr. u rejonu P... i to od 10.03.1995.godine, fotodokumentacija u predmetu ekshumacije i obdukcije D.D., te crtež lica mjesta, izvod iz Matične knjige umrlih za D.D., izvod iz kaznene evidencije za optuženog, akt Kantonalne bolnice „dr.I.Ljubijankić“ Služba za patologiju od 12.11.2007.godine.

Na prijedlog odbrane optuženi je dao iskaz u svojstvu svjedoka gdje je podvrgnut direktnom i unakrsnom ispitivanju.

Na prijedlog odbrane saslušani su slijedeći svjedoci:
H.H., A.M., B.M., K.H., E.A., B.B., B.M.,B.S., I.I. svi iz V.K.

Dokazi odbrane u vidu materijalnih dokaza uvid u presudu Kantonalnog suda u Bihaću broj K- 179/97 od 17.03.1997.godine, uvid u dopis Ureda ombudsmena u Bihaću od 06.01.1997.godine, uvid u potvrdu o izdržanoj kazni broj 03-237/01 od 19.02.2002.godine.

Cijeneći navode optužbe, iznesenu odbranu optuženog (datu kod istražnog sudije), te cijeneći iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu kao cijeneći sve provedene dokaze kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti vijeće je odlučilo kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Sud je prihvatio pravnu kvalifikaciju da se optuženi tereti za počinjenje krivičnog djela ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ i to za počinjena ubojstva koje je propisano kao jedno od alternativnih navedenih radnji izvršenja krivičnog djela i to kršenja člana 3. stav 1. tačka a). Ženevske konvencije koje se kršenje vrši činjenjem ubojstva kao jednog od načina kršenja u navedenoj tački. U samoj dispoziciji krivičnog djela ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ naznačeno je: „Ko kršeći pravila Međunarodnog prava za vrijeme rata ili oružanog sukoba naredi da se prema ranjenicima, bolesnicima, brodolomcima ili sanitetskom osoblju vrše ubistva, nečovječno postupanje, biološki eksperimenti, ili nanošenje velikih patnji ili povreda tjelesnog integriteta ili zdravlja..., ili ko izvrši neko od navedenih djela“.

U konkretnom slučaju potrebno je odrediti se prema kršenju pravila Međunarodnog prava za vrijeme rata, oružanog sukoba ili okupacije te potrebno je odrediti se prema činjenju optuženog bilo u pogledu naredbi da se prema ranjenicima, bolesnicima, brodolomcima ili sanitetskom osoblju vrše ubistva, mučenja, nečovječno postupanje ili slično ili činjenju neposrednog izvršenja nekog od navedenih djela.

Optužnica tereti optuženog Dizdarević Zuhdiju za ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ i to tako da je u inkriminiranom periodu postupio suprotno članu 3. stav 1. tačka a). Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba za vrijeme rata i to od 12.augusta 1949.godine a koji član glasi:

„U slučaju oružanog sukoba koji nema karakter međunarodnog sukoba i koji izbije na teritoriji jedne od Visokih strana ugovornica svaka strana u sukobu biće dužna da primjenjuje bar slijedeće odredbe:

1. prema osobama koje ne sudjeluju neposredno u neprijateljstvima, podrazumijevajući tu i **pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i osobe onesposobljene za borbu usljed bolesti, rane, lišenja slobode ili zbog bilo kojeg drugog uzroka**, postupiće se u svakoj prilici čovječno, bez ikakve nepovoljne diskriminacije zasnovane na rasi, boji kože, vjeri ili uvjerenju, spolu, rođenju ili imovnom stanju, ili bilo kojem drugom mjerilu. U tom cilju zabranjeni su i u buduću se zabranjuju u svako doba i na svakom mjestu prema gore navedenim osobama između ostalih i slijedeći postupci:

- a) povrede koje se nanose životu i tjelesnom integritetu naročito sve vrste ubojstva,

Odredba člana 3. zajednički član 3. Ženevske konvencije iz 1949.godine i načelna odredba koja predviđa primjenljivost Konvencije tokom trajanja neprijateljstava i karakter tih neprijateljstava uz određivanje svojstva zaštićenih osoba, navodi minimum zabranjenih postupaka koji se potpisnici Konvencije bar moraju pridržavati i obavezujuća je za sve strane u sukobu bilo unutarnjem ili međunarodnom, a bila je važeća za vrijeme rata i na mjestu događaja za koje se optuženi tereti.

Kod tumačenja navedene odredbe jasno je da nije neophodno da počinitelj zna za ili da namjerava da krši međunarodne norme već je dovoljno da je samo počinjenje suprotno pravilima Međunarodnog prava.

Nije sporno da je u periodu prije vremena koje je označeno u optužnici kao vrijeme izvršenja krivičnog djela postojao i trajao sukob između vojnih snaga Armije Republike Bosne i Hercegovine (Armija BH) i Snaga Narodne odbrane Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna (Narodna odbrana AP ZB) i to na području općine Velika Kladuša posebno na području prema selu Kumarica. Navedenu činjenicu sud je utvrdio iz iskaza svih saslušanih svjedoka kako optužbe tako odbrane koji su se o toj činjenici izjašnjavali te temeljem i materijalnih dokaza kao što su Odluka o proglašenju neposredne ratne opasnosti Predsjedništva RBiH od 08.04.1992.godine ("Sl.list RBiH" broj 1/92) koja je stupila na snagu odmah, te Odluke o proglašenju ratnog stanja Predsjedništva RBiH od 20.07.1992.godine („Sl.list SR BiH“ broj 7/92) te Odluke o formiranju Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna od septembra mjeseca 1993.godine s tim da je nesporno temeljem iskaza svjedoka optužbe i odbrane da su u oružanom sukobu na strani pripadnika Narodne odbrane AP ZB učestvovali i pripadnici Vojske SAO Krajine sa područja koja su bila okupirana u Republici Hrvatskoj a tu je bilo i pripadnika policije iz Srbije.

Navedenu činjenicu je nespornom učinila i odbrana optuženog.

Da bi se utvrdilo postojanje kršenja Pravila međunarodnog prava potrebno je utvrditi protiv koga je počinjenje usmjereno odnosno jeli djelo bilo usmjereno prema osobama koje spadaju u posebne kategorije osoba koje su zaštićene članom 3. stav 1. Ženevske konvencije.

Prema definiciji pojma zaštićene kategorije koja je sadržana u članu 3. stav 1. Ženevske konvencije naznačeno je prema osobama koje ne učestvuju neposredno u neprijateljstvima podrazumijevajući tu i pripadnike oružanih snaga koji su položili oružje i lica onesposobljena za borbu usljed bolesti, rane, lišenja slobode..... dok se pod pojmom rane podrazumijeva u smislu Konvencije svaka otvorena rana i svaka druga povreda a pod pojmom ranjenik u smislu Konvencije podrazumijeva se svako povrijeđeno lice.

Iz iskaza saslušanih svjedoka te iz odbrane optuženog nesporno je utvrđeno da je prilikom borbi 06.03.1995.godine i prilikom granatiranja tokom istog dana bilo više pripadnika 5.Korpusa Armije RBiH ranjeno. To potvrđuju svjedoci A.I, I.B., K.S., a

to potvrđuje i optuženi u svojoj odbrani datoj kod istražnog sudije tačno opisujući događaje kako 06.03.1995.godine u pogledu neposrednih borbi između pripadnika 5.Korpusa i pripadnika Narodne odbrane AP ZB koji su u konkretnom slučaju bili pojačani sa pripadnicima jedinica „Panteri“ i „Garava brigada“ a koje jedinice su bile pripadnici srpskih jedinica iz SAO Krajine.

Optuženi Dizdarević Zuhdija u svojoj odbrani datoj kod istražnog sudije dana 03.04.1998.godine u prisutnosti kantonalnog tužioca Junuzović Jusufa te u prisutnosti njegovog branioca advokata Bajramović Alage iz Bihaća koju odbranu je ovaj sud u smislu odredbe člana 288. stav 3. ZKP koristio kao dokaz na glavnoj raspravi a to iz razloga što optuženi nije iznosio svoju odbranu tokom glavnog pretresa niti odgovarao na postavljena pitanja a odbrana je data kod istražnog sudije povodom zahtjeva za sprovođenje istrage Kantonalnog tužilaštva upravo vezano za događaje koji se optužnicom stavljaju na teret optuženom te je optuženi odbranu dao u prisutnosti svog branioca advokata Bajramović Alage upoznat je sa osnovama sumnje koji se stavljaju protiv njega te je u svoju odbranu istakao slijedeće: da je on u kritično vrijeme bio pripadnik Narodne odbrane AP ZB te da su kritičnog dana on i njegovi suborci dobili zadatak da zaustave prodor jedinica 5.Korpusa i to u rejonu P. iznad nekog rezervoara te da su se susreli sa drugim borcima AP ZB te nakon što su se rasporedili da su njima kao pojačanje pristupili dvije jedinice „Panteri“ i „Garava brigada“ negdje ukupno oko 100 boraca a radi se o jedinicama pripadnicima srpske vojske i SAO Krajine te da je tu došlo do borbi između pripadnika 5.Korpusa i njih te kada su oni ponovo krenuli u napad i došli do prve zemunice u kojoj su ili borci 5.Korpusa da je on tada dolazeći do druge zemunice u istoj zemunici vidio jednog borca pripadnika 5.Korpusa koji je ležao u zemunici. Ističe da je on prilikom tih borbi nosio mitraljez M-84 te da je tada došlo do razmjene vatre između njih i pripadnika 5.Korpusa te da je on krećući se naprijed skupa sa D.I. zv. „K.“ vidio pripadnika 5.Korpusa koji je bio pokriven dekom i ležao na zemlji. U momentu kad se taj borac pokušao pridići sa zemlje oslanjajući se rukama na zemlju te se podigao u sjedeći položaj da je on tada iz svog mitraljeza M-84 otvorio vatu u njegovom pravcu i to sa udaljenosti nekih 20-30 metara te nakon otvaranja vatre da je taj borac odmah pao. Nakon tog pucanja borci 5.Korpusa su prema njima otvorili vatru tak o da su oni bili primorani na povlačenje te je tad dogovoreno da prestanu neposredne borbe kako bi artiljerija više djelovala a tom prilikom jedan srpski oficir je ranjen a poginuo je komandant „Pantera“ zv. „C.“. Dalje u svojoj odbrani ističe da je on u navedenog borca pucao iz razloga što ga je bilo strah za njegov život a vidio je da on u ruci nema ništa ali nije znao da li ispod čebeta kojim je bio pokriven ima oružje pa ga je bilo strah. U svojoj odbrani dalje ističe da su u navedenim položajima ostali do sumraka a sutradan da su krenuli u čišćenje terena i to onog terena gdje su prethodnih dana bili u akciji oko zemunice i to tačnije oko mjesta gdje je on pucao u onog borca 5.Korpusa te je on tada vidio da je borac 5.Korpusa u kojeg je on pucao bio prethodno ranjen u nogu jer je on istom borcu prišao i vidio da mu je noga tačnije podkoljenica bila zamotana te je tada vidio da je taj borac poginuo od rafalne paljbe koju je on pucao i to u predjelu grudi. Istakao je da je isti dan prilikom čišćenja terena vidio još jednog borca 5.Korpusa koji je ležao u zemunici i koji je bio mrtav a bio je udaljen od ovog borca u kojeg je on pucao nekih 25 metara sa lijeve strane. Istakao je u svojoj odbrani da kod ovog borca u kojeg je on pucao od oružja nisu našli ništa samo su u njegovoj blizini našli amblem 502. brigade. Ističe da nakon toga su se nastavili kretati prema samom vrhu te dolazeći do vrha gdje je zatekao D.M. nailaze na ranjenog borca 5.Korpusa koji je na sebi imao maskirnu američku košulju, maskirne hlače sa šarenom bojom kao i maskirni prsluk a

po njegovo procjeni bio je starosne dobi 27 – 28 godina plave kose kratko ošišan te kada je on vidio ranjenog borca da je pozvao svog komandanta S.S. zv. „C.“ koji je bio komandant 1. bataljona 2. brigade AP ZB te mu saopštio da su pronašli ranjenog borca 5. Korpusa te je tad S.S. došao do njih gdje je bio ranjeni borac 5. Korpusa prišao ranjenom borcu 5.Korpusa istog je udario nogom u predjelu rebara s tim da ovaj ranjeni borac nije ništa odgovarao ali je davao znakove života te nakon izvjesnog vremena mu se S.S. obratio sa riječima šta čekaš šta gledaš ubij ga a na njegovo negodovanje da je tad S. izvadio pištolj uperio pištolj prema njemu i rekao mu da ga ubije i tada je on iz straha podigao svoj mitraljez M-84 i sa udaljenosti 3-4 metra ispalio u ovog ranjenog borca 3-4 metka i to u predjelu grudi. U svojoj odbrani dalje ističe da isti dan su navedenim terenom prolazili pripadnici paravojnih formacija tzv. „Metalni“ te da su našli jednog borca 5.Korpusa koji je bio ranjen u nogu te ga doveli u kuću gdje su oni bili smješteni a ta kuća je bila u K... od doma lijevo prema M... i tom ranjenom borcu je nogu zamotao bolničar A.I. i to je bio borac 5.Korpusa iz mjesta R..., bio je krupan , crn negdje tridesetih godina te da je on sa tim borcem razgovarao a kasnije da je tu došao i S.S. i M.A i šta je kasnije bilo sa tim borcem da on ne zna.

Svjedok A.I. u svom iskazu datom na glavnom pretresu od 02.03.2011.godine potvrđuje da je kritičnog dana kao pripadnik 5.Korpusa Armije BH tačnije 502. brigade učestvovao u neposrednim borbama tj. 06.03. i da je odmah negdje oko 10 sati ujutro bio ranjen. Potvrđuje da je bio ranjen i E.A. s tim da je E. ostao i nije se mogao izvući a da je on sutradan negdje između 4 – 5 sati ujutro uz pomoć drugih suboraca i Vojne policije koja im je došla u ispomoć uspio se izvući iz okruženja u kojem su se našli pripadnici 5.Korpusa.

Svjedok I.B. u svom iskazu ističe da je on kao pripadnik 5.Korpusa kritičnog dana bio komandir voda izviđača u 502.brigadi te su pripadnici 5.Korpusa dobili ratni zadatak koji je započeo u 12 sati naveče te su oni učestvovali u proboju i imali zadatak da se spoje sa drugim jedinicama međutim negdje ujutro su dočekani sa velikim snagama neprijateljske vojske tj. vojske koja je bila Fikretova vojska i srpska vojska koja ih je potisnula nazad te su se oni povlačili međutim nisu se uspjeli povući na vrijeme tako da su došli u potpuno okruženje na jednom brdu i po njegovim pretpostavkama u okruženju se nalazilo negdje oko 260 ljudi pripadnika 5.Korpusa a tačno je precizirao datum kad su vođene te borbe i to je bio 06.mart 1995.godine te je u jutarnjim satima bilo borbe između pripadnika 5.Korpusa i pripadnika Narodne odbrane AP ZB koje su bile pojačane sa pripadnicima srpske vojske kako na položajima na kojima su se nalazili nakon što su probili neprijateljske linije tako i u podnožju samog brda gdje su bili opkoljeni gdje su se oni nakon kontranapada pripadnika NO grupisali te ističe da je u toku dana bilo puno ranjenih vojnika pripadnika 5.Korpusa a također da su pripadnici 5.Korpusa imali velike gubitke te je njemu poznato da je između ostalih A.E. ostao ranjen a između ostalog nekih 7-8 ljudi iz njegovog voda je ostalo ranjenih. Ističe da je i on bio lakše ranjen ali kao komandir je uspio da organizira svoje preostale borce na način što su skupa sa ostalim opkoljenim borcima 5.Korpusa u jutarnjim satima 07.03. izvršili proboj obruča i izvlačenje na dio teritorije koju je držao 5.Korpus.

Svjedok K.S. ističe da je on bio pripadnik 502.brigade u sastavu 5.Korpusa te da su 06.marta 1995.godine pripadnici 5.Korpusa Armije BH krenuli u oslobađanje dijela teritorije koju su držali pripadnici Narodne odbrane AP ZB te kako se neke

stvari nisu odvijale na način kako je to bilo dogovoreno oni su se nastojali izvući te prilikom tog izvlačenja da su upali u okruženje te da je prilikom tog povlačenja bilo više poginulih i više ranjenih koji se nisu mogli izvući te da se on sjeća D.D. koji je bio sanitetlija u četi te da je isti ostao ranjen a da je prethodno sam sebi previo nogu a da je isti ranjen odmah na početku borbi 06.03. u vrijeme dok su oni kretali naprijed a potom dok su se povlačili zbog kontraudara pripadnika Narodne odbrane. Ističe da je D.D. ostao iza njih prilikom njihovog proboja jer je isti bio ranjen u nogu i nije se mogao kretati te da je prema njegovim saznanjima D.D. ranjen u nogu pušcanim metkom da je uspio sam sebi zaustaviti krvarenje pošto je bio medicinar ali se nije mogao kretati.

Svjedok Z.A. u svom iskazu ističe da je on kao pripadnik 502. brigade u sastavu 5.Korpusa kritičnog dana sa djelovima svoje brigade došao u B... a potom sa pripadnicima 505. brigade trebali su krenuti kako bi oslobodili K... te da su naveče krenuli u borbe te da su probili liniju koju su držali pripadnici NO AP ZB te da su došli na jedno brdo dalje nisu smjeli ići a tu su se nalazili iskopani tranšaji međutim da pošto dalje nisu mogli proći jer su tad naišli na jake snage i kontraudar da su se oni povlačili te da su bili opkoljeni na jednom brdu na kojem su se brdu nalazili pripadnici 5.Korpusa opkoljeni i prema njima je dejstvovano iz različitih oruđa, tenkova , praga topova i slično. Svjedok dalje ističe da je poznavao D.D. koji je bio sanitetlija i kritičnog dana je bio ranjen u nogu te da je ostao tamo gdje je bio ranjen a oni su se morali povlačiti a naveče da su morali probijati linije gdje su bili opkoljeni kako bi se izvukli na slobodnu teritoriju te da je on uspio da se izvuče na slobodnu teritoriju s tim da je D.D. ostao pošto je bio ranjen u nogu.

Svjedok D.H. brat od ubijenog D.D. na glavnom pretresu od 03.03.2011.godine u svom iskazu je istakao da on konkretno vezano za krivično pravni događaj odnosno za pogibiju njegovog brata nema neposrednih saznanja međutim da je isti nakon što je dopremljeno mrtvo tijelo njegovog brata u Kantonalnu bolnicu u Bihaću da je isti išao na prepoznavanje te je prepoznao svoga brata D.D. ali detaljno nije mogao opisati koje povrede je isti imao pošto je samo vizuelno pogledao i tijelo je bilo obučeno u vojničku uniformu te je istakao da je on kasnije čuo da je njegovog brata ubio D.Z. a to je čuo od boraca 502. brigade ali ne može sudu tačno prezentirati tačno od koga je čuo nego da se to među borcima pričalo.

Svjedok K.N. u svom iskazu je istakao daje bio pripadnik 2.brigade Narodne odbrane AP ZB te da se sjeća borbi koje su vođene početkom marta mjeseca te da se sjeća da su pripadnici 5.Korpusa nakon kraći borbi bili u potpunom okruženju te da je on neposredno učestvovao u tim borbama te da on u konkretnom slučaju iz priča boraca zna da je Dizdarević Zuhdija ubio jednog ranjenog borca 5.Korpusa i to pripadnika 505.bužimske brigade te da iskaz dat kod istražnog sudije ne može prihvatiti kao vjerodostojan jer je isti iskaz dao u vrijeme kada se nalazio u velikom strahu odmah nakon završetka rata ali da su njegova saznanja u konkretnom slučaju vezana za ubistvo ranjenog borca uglavnom iz međusobnih priča i kontakata i to prvog dana kada je došlo neposredne borbe između pripadnika 5.Korpusa i pripadnika NO AP ZB a da on nema bilo kakvih saznanja vezano za događaje koji su se dešavali sutradan tj. prilikom čišćenja terena.

Svjedok T.S. na glavnom pretresu od 03.03.2011.godine u svom iskazu je istakao da u konkretnom slučaju je on bio pripadnik Vojske NO AP ZB i to u

2. brigadi te da je u konkretnom slučaju učestvovao kako u borbama tako i u čišćenju terena te da je vidio da je bilo ranjenih i zarobljenih boraca 5. Korpusa a da je on čuo da je u ranjenog borca 5. Korpusa pucao te da je njemu i Dizdarević Zuhdija pričao da je on ubio jednog ranjenika 5. Korpusa i to kad su se vratili nazad sa čišćenja i to se pričalo i od strane drugih boraca pripadnika NO AP ZB.

Svjedok S.M. sin M. rođen ... .godine u V.K. na glavnom pretresu od 03.03.2011.godine u svom iskazu je istakao da je on bio pripadnik NO AP ZB te da je bio bolničar u četi te se sjeća da je početkom marta došlo do borbi između pripadnika 5. Korpusa i pripadnika NO AP ZB među kojima je bilo i srpskih vojnika tako što je 5. Korpus istjerao iz linija pripadnike NO AP ZB a zatim su elitne jedinice AP ZB imale zadatak da vrate te linije te je njemu komandir čete naredio da on također učestvuje u svemu tome iz razloga što je on bio bolničar i možda ima u tim borbama i ranjenih te a je on došao na mjesto gdje su bile linije NO AP ZB koje su vraćene od strane elitnih jedinica a prethodno ih je bio zauzeo 5. Korpus i to su uglavnom bili rovovi odnosno tranšjeji te da je u jednom tranšjeju našao ranjenog pripadnika 5. Korpusa kako se njemu čini prema amblemu da bi mogao biti pripadnik 505. brigade te da je isti bio ranjen u nogu te da je on prišao da ga previje tako što je sišao u rov – tranšej te u tom momentu da mu je neko opsovao tursku mater te ga gurnuo te nakon što se on odmakao 2-3 metra od tog ranjenog borca 5. Korpusa i izašao iz tranšjeja da je začuo rafal a neko je nakon toga rekao „ubi Zule čovjeka“ s tim da on ističe da u konkretnom slučaju nije vidio koje pucao.

Svjedok M.F. u svom iskazu datom na glavnom pretresu od 03.03.2011.godine je istakao da u konkretnom slučaju se ne sjeća da su navodi koje je iznosio pred istražnim sudijom a kasnije u policiji da je on čuo izravno od Dizdarević Zuhdije da je on ubio jednog ranjenog pripadnika 5. Korpusa a to iz razloga što mu je komandant S.S. preko motorole naredio da ubije ranjenika jer im ranjenici ne trebaju te na glavnom pretresu je uglavnom isticao da se on ne sjeća da je on tako nešto govorio da je policija njemu prijetila prilikom uzimanja iskaza međutim vezano za navode koje je istakao kod istražnog sudije nije se mogao očitovati o bilo kakvoj prijetnji s tim da iskazuje na glavnom pretresu da se on ne sjeća detalja datih iskaza.

Svjedok S.M. iz V.K. u svom iskazu datom na glavnom pretresu od 03.03.2011.godine je istakao da je on bio pripadnik NO AP ZB te da se sjeća borbi početkom marta mjeseca u mjestu K. te da prvog dana on nije učestvovao u borbama jer se nalazio u bazi ali je drugog dana išao u tzv. čišćenje terena. Ističe da se sjeća da je i optuženi Dizdarević Zuhdija išao u čišćenje terena i da je bio blizu njega nekih 5-10 metara s tim da ističe koliko se sjeća da je optuženi jedno vrijeme optuženi nosio i mitraljez M-84 te da su prilikom čišćenja terena naišli na ranjenog borca 5. Korpusa te da su pored tog borca bili i pripadnici IDV „Metalni“ da je taj borac davao znakove života te da je on čuo razgovor koji je vođen putem motorole te da s druge strane je bio komandant bataljona S. koji je govorio da ne trebaju žive te da je on nakon što je to čuo znao da će neko ubiti tog ranjenog borca okrenuo je glavu zatvorio oči a potom da je nakon izvjesnog vremena čuo nekoliko pucnjeva ali nije vidio koje ispalio metak i koje pucao. Nakon što mu je predočen dio iskaza dat u istražnom postupku gdje je svjedok naveo da je on u konkretnom slučaju vidio daje Dizdarević Zuhdija ubio ranjenog pripadnika 5. Korpusa prilikom čišćenja terena i to tako što su oni došli do mjesta gdje su prethodno bili pripadnici 5. Korpusa u okruženju ada je ispred njega išao Dizdarević Zuhdija koji je nosio naoružanje mitraljez M-84 da je išao ispred

njega nekih 4-5 metara i u jednom trenutku su vidjeli pripadnika 5.Korpusa da leži na leđima na zemlji ida jeca od bolova i vidio je da je isti ranjen te da kod istog nije vidio bilo kakvo naoružanje te da su tada tom ranjeniku prišla dva borca IDV „Metalni“ te da je jedan obavijestio komandanta S. da su našli ranjenog pripadnika 5.Korpusa i to putem motorole te da je on čuo razgovor te da S.S. naređuje ubijte ga ne treba nam živ te da je tada prišao Dizdarević Zuhdija i sa mitraljezom M-84 sa udaljenosti od nekih 5 metara u tog ranjenog borca ispalio 3-4 metra i to u predio grudi od pasa prema gore te da je ranjeni borac 5.Korpusa ostao na licu mjesta mrtav. Svjedok je na ovakvo prezentiranje svog iskaza od strane tužioca i dalje na glavnom pretresu inzistirao da je on to čuo međutim da je u momentu pucanja zatvorio oči i okrenuo glavu te da ne može tačno reći da je vidio optuženog Dizdarević Zuhdiju da je pucao a dalje svjedok na poseban upit tužioca je rekao da je on u konkretnom slučaju čuo da je Dizdarević Zuhdija dan ranije ubio jednog pripadnika 5.Korpusa u rejonu K. a da je to čuo od M.F. koji je bio bolničar u njihovom vodu. Isti svjedok je i prilikom unakrsnog ispitivnaja branioca potvrdio navode da je ranjeni borac 5.Korpusa ubijen, da je tu bio optuženi Dizdarević Zuhdija udaljen svega 5 metara, da je isti nosio mitraljez M-84 te potvrdio svoje navode da je ranjeni borac davao znakove života kada su mu prišli da je čuo komunikaciju sa komandantom bataljona S.S., da je nakon toga znao da će ranjeni borac biti ubijen da je zatvorio oči, da je čuo pucnjeve i da je vidio da je ranjeni borac 5.Korpusa ubijen.

Na glavnom pretresu od 04.03.2011.godine vještak Franjić Bruno diplomirani inženjer strojarstva stalni sudski vještak kriminalističke struke za balistiku i mehanoskopiju prezentirao je svoj nalaz i mišljenje dat temeljem naredbe Kantonalnog tužilaštva u Bihaću posebno u pogledu da se utvrdi kojem puščanom metku i kojeg kalibra i vrsti oružja se radi na osnovu dostavljenih tragova pronađenih u odjeći D.D. prilikom ekshumacije od 23.12.2010.godine gdje mu je dostavljena košuljica zrna oštećena i deformirana te je dao svoj nalaz i mišljenje tako da dostavljena sporna košuljica zrna pronađena na lijevom rukavu vojničke bluze prilikom obdukcije posmrtnih ostataka oštećenog D.D. potječe od zrna metka cal. 7,62 x 54 R inače navedeno streljivo tj. 7,62 x 54 R se koristi za oružja mitraljeza cal. 7,62 mm, mitraljeza M-84, M-86, DP DTN SGMT, M 1910, karabina 7,62 itd. Vještak je na glavnom pretresu u potpunosti ostao kod svog nalaza i mišljenja te na pitanja tužioca, predsjednika vijeća i branioca u potpunosti ostao kod svog nalaza i mišljenja i u potpunosti je kategoričan da je u konkretnom slučaju košuljica zrna pronađena u vojnoj uniformi oštećenog D.D. nakon ekshumacije od 23.12.2010.godine je isključivo košuljica zrna metka cal. 7,62 x 54 R kako je to i prikazano u pismenom nalazu i na fotografijama te da navedeni metak koristi i mitraljez M-84.

Na osnovu uvida u zapisnik o izvršenoj ekshumaciji i obdukciji tijela D.D. na lokaciji gradsko groblje „Humci“ općina Bihać broj zapisnika 05-1/04-5-1080/10 utvrđeno je da su ekshumaciju izvršili ovlaštena službena lica i prim.dr. Miroslav Rakočević u prisutnosti kantonalnog tužioca Felić Nazifa te je iz zapisnika vidljivo da su pronađeni i dijelovi NN zrna od kojih je izvađen jedan komadić koji je kasnije bio predmet vještačenja od strane vještaka Franjić Brune.

Na glavnom pretresu od 05.05.2011.godine vještak Rakočević dr.Miroslav se izjasnio povodom datog nalaza i mišljenja prilikom ekshumacije i obdukcije mrtvog tijela D.D. te je u svom nalazu i mišljenju istakao slijedeće: Pregledom ostatka tijela nakon ekshumacije nađene promjene na kostima su opisane u izvještaju o obdukciji a

navedene u patološko anatomskim dijagnozama na osnovu čega se zaključuje da je D.D. umro nasilnom smrću usljed strijelne rane glave i mozga. Patološko anatomska dijagnoza je bila višestruki prelom kostiju lubanje, lica i prvog vratnog pršljena kičme, prelom 9, 10 i 11 grudnog pršljena kičme, višestruki prelom lijevih rebara i jednog desnog rebra, višestruki prelom obe kosti desne podkoljenice u donjoj trećini. Vještak u svom nalazu dalje ističe da strijelna rana glave i mozga je apsolutno smrtonosna povreda koja je trenutno uzrokovala smrt pa je nepotrebno govoriti o bilo kakvoj ljekarskoj pomoći ili prethodnom zdravstvenom stanju poginulog prije zadobijanja smrtonosne povrede glave. Višestruke strijelne rane grudnog koša također apsolutno smrtonosne povrede ali koje nisu bitnije utjecale na uzrok smrti jer je smrt nastupila skoro trenutno zbog strijelne rane glave i mozga. Povreda desne podkoljenice sa višestrukim prelomom obe kosti podkoljenice bi zbog samog preloma kostiju bile u granicama teške tjelesne ali je zbog višestrukosti preloma kostiju podkoljenice moralo doći i do ozljede krvnih žila što je u granicama teške i po život opasne povrede, ali ova povreda nije morala uzrokovati smrt pa ova povreda nije bitnije utjecala na uzrok smrti već je uzrok smrti strijelna rana glave i mozga. Vještak se izjasnio da nije moguće dati mišljenje o redosljedu nastanka povreda ali zbog udaljenosti preloma podkoljenice od povreda na glavi i grudnom košu za pretpostaviti da je povreda noge nastala prije povreda glave i grudnog koša te da je moguće da je ova povreda već postojala u trenutku nanošenja povreda glave i grudnog koša (koje su najvjerovatnije nastale praktički istovremeno) a u vrijeme nastanka ovih strijelnih rana glave i grudnog koša oštećeni je bio živ.

U svom iskazu na glavnom pretresu od 21.04.2011.godine svjedok H.H. je istakao da je kritičnog dana kao pripadnik NO AP ZB bio prisutan kada su bile borbe te sutradan kada je bilo čišćenje te da je poznao od ranije Dizdarević Zuhdiju, istog je sutradan sreo kada je bilo čišćenje ali je istog našao kod nekog majdena te da je on ta dva dana bio sa optuženim Zuhdijom ali niti je čuo niti je vidio da je Zuhdija ubio nekog ranjenog vojnika.

U svom iskazu svjedok A.M. datom na glavnom pretresu od 21.04.2011.godine ističe da u konkretnom slučaju je on učestvovao u borbama prvog dana a drugog dana da je bio i u čišćenju terena te da prvog dana u borbama nije vidio Dizdarević Zuhdiju a drugog dana da je Dizdarević Zuhdiju vidio kod nekog M... te da je drugog dana također vidio jednog ranjenog zarobljenog borca pripadnika 5.Korpusa za kojeg je saznao da se preziva B. te da je istom borcu postupano na način mu je ukazana medicinska pomoć a da je kraće vrijeme i na tom mjestu gdje je ukazivama medicinska pomoć B. bio i Dizdarević Zuhdija te da je napustio mjesto događaja.

U svom iskazu datom na glavnom pretresu od 21.04.2011.godine svjedok B.M. sin O. iz B. je istakao da je on bio pripadnik 5.Korpusa 505.bužimske brigade i da je 06. i 07.marta učestvovao u borbama na rejonu K. općina V.K. te da su on i njegovi saborci 06.marta 1995.godine išli u akciju kako bi oslobodili dio teritorije u V.K. i spojili se sa svojim snagama međutim da je došlo do protuudara tako da su pripadnici 5.Korpusa upali u okruženje i tu su bili cijeli dan te da je on ujutro 07.marta kada su se on i njegovi suborci probijali iz okruženja ranjen te je tako ranjen tu i ostao te istog dana u poslijepodnevnim časovima da je u tom jarku gdje se nalazio ranjen da je pronađen od pripadnika NO AP ZB te kada su mu isti prišli da je jedan od boraca NO AP ZB zvao komandu putem motorole te je on pretpostavljao da su mu u

komandi kazali šta treba da uradi te je taj pripadnik NO otkao pušku i nanio njemu na glavu u namjeri da ga ubije te je jedan stariji čovjek gurnuo tu pušku i rekao nemoj da ga ubijaš ja tog čovjeka znam nakon čega je ovaj borac odustao od pucanja te ga je ovaj stariji čovjek tada izvlačio iz tog jarka i kasnije mu je ukazana pomoć u nekoj garaži te je on odvezen na liječenje u bolnicu u Petrovoj Gori u Glinu Republika Hrvatska te mu je taj čovjek što ga je spasio dolazio u posjedu u bolnicu u Glini i taj se čovjek zove Dizdarević Zuhdija ali je stariji čovjek negdje između 45-50 godina te mu je tad u Glini pričao da je on njega zamijenio sa nekim svojim poznanikom iz C. koji je radio u „Agrokomercu“ kao vozač međutim ne radi se o toj osobi ali dobro je što ga je zamijenio spasio je jedan život. Svjedok je dalje istakao da je on bio četni sanitetlija da je nakon ranjavanja sma sebi ukazivao pomoć te istakao da je tačno da su mu dolazili dok je bio izvučen do garaže i da su dolazili I. koji su njegova rodbina i koji su bili pripadnici NO AP ZB te je jedan od tih njegovih rođaka njega i previo a kasnije zaprežnim kolima odvezen do Doma zdravlja a potom u G. na liječenje.

Svjedok K.H. istakao je u konkretnom slučaju da je bio pripadnik NO AP ZB da je on poznao optuženog Dizdarević Zuhdiju da prvog dana borbi optuženog nije vidio a drugog dana kada je bilo čišćenje tj. 07.03.1995.godine da je on vidio Dizdarević Zuhdiju uglavnom ujutro i da je istog vidio da prolazi pored nekog majdena.

Svjedok B.B. u svom iskazu na glavnom pretresu od 24.03.2011.godine potvrđuje da je u konkretnom slučaju učestvovao u borbama 06. i 07.marta 1995.godine ne sjeća se da li je u tim borbama učestvovao optuženi Zuhdija međutim opisuje detalje kada su pripadnici NO AP ZB donijeli ranjenog B. pred jednu kuću te da je u grupi boraca koji su se nalazili ispred kuće koliko se može sjetiti bio i optuženi Zuhdija te da se tom prilikom govorilo da je taj ranjeni borac 5.Korpusa taj B. u rodbinskim odnosima sa Isakovićima te je tom prilikom po dolasku I.B. ranjenom borcu 5.Korpusa B. pružena medicinska pomoć a navedene okolnosti oko spašavanja pripadnika 5.Korpusa B. potvrdio je B.M. a posebno I.S. koji je pružao istom pomoć iz razloga što su oni u rodbinskim vezama a također i svjedok I.I. koji je u bližim rodbinskim vezama sa B. te su potvrdili i navode B.M..

Iz izvoda iz Matične knjige umrlih za D.D. vidljivo je dan, mjesec i godina smrti naznačeno 07. mart 1995.godine a mjesto smrti K..

Optuženi na glavnom pretresu je dao iskaz u svojstvu svjedoka i u svom iskazu odgovarajući na direktno ispitivanje branioca i unakrsno ispitivanje tužioca optuženi je u potpunosti negirao da je prvog dana tj. 06.03.1995.godine imao bilo kakav neposredni borbeni kontakt sa pripadnicima 5.Korpusa te da kritičnog dana nije učestvovao u borbama niti je imao bliski susret sa pripadnicima 5.Korpusa te je negirao da je u kritično vrijeme nosio mitraljez M-84 a u svom iskazu je posebno opisivao njegov kontakt sa ranjenim borcem B. kojega je on faktički spasio i donio do kuće gdje mu je pružena medicinska pomoć.

Cijeneći provedene dokaze savjesno svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i temeljem takve ocjene svih dokaza ovaj sud zaključuje slijedeće:

Tačno je utvrđeno da je početkom marta mjeseca 1995.godine tačnije 06. marta došlo do borbenih dejstava i to tako što su pripadnici 5.Korpusa u jutarnjim

satima 06.03.1995.godine preduzeli borbena dejstva u namjeri oslobađanja dijela teritorija kojeg su kontrolisali pripadnici Narodne odbrane AP ZB te prilikom navedenih borbenih dejstava u jutarnjim satima tog dana da su na jednom dijelu pripadnici 5.Korpusa „probili linije“ potisnuli snage NO AP ZB i to upravo na dijelu rejonu K.... te da su pripadnici NO AP ZB se grupisali i uz pomoć pripadnika vojske SAO Krajine izvršili protuudar te vratili pripadnike 5.Korpusa na početne položaje a potom ih dalje potisnuli sve u rejonu K... prema jednom brdu a zatim izvršili potpuno okruženje pripadnika 5.Korpusa da bi se navedenog dana tj. 06.03. borbe odvijale tako što su pripadnici 5.Korpusa koji su bili opkoljeni iz različitih oruđa učestalo granatirani. Utvrđeno je da su u jutarnjim satima 07.03.1995.godine pripadnici 5.Korpusa vršili proboj u mjestu K. i to prema dijelu teritorije gdje su se nalazile njihove snage tj. probijali su obruč. Utvrđeno je da je prilikom borbi kako u jutarnjim satima 06.03.1995.godine tako prilikom granatiranja i tako prilikom proboja opkoljenih pripadnika 5.Korpusa bilo dosta poginulih i ranjenih pripadnika 5.Korpusa. U konkretnom slučaju kako na osnovu iskaza saslušanih svjedoka tako i na osnovu same odbrane optuženog date kod istražnog sudije u prisutnosti tadašnjeg branioca sud zaključuje u pogledu naznačenih borbenih dejstava pripadnika 5.Korpusa spram pripadnika NO AP ZB i kontraborbenih dejstava pripadnika NO AP ZB pojačanih sa pripadnicima Vojske SAO Krajine te borbenih dejstava prilikom izvlačenja pripadnika 5.Korpusa iz okruženja.

Tačno je utvrđeno da je u borbenim dejstvima 06.03.1995.godine prilikom preduzimanja protuudara na strani NO AP ZB učestvovao optuženi Dizdarević Zuhdija. Tačno je utvrđeno da je na strani 5.Korpusa Armije BH u borbenim dejstvima 06.03.1995.godine učestvovao i oštećeni D.D..

Vezano za događaj od 06.03.1995.godine i postupanje optuženog u tim događajima ovaj sud je sa posebnom pažnjom cijenio iskaz svjedoka S.M. koji svjedok je bio pripadnik NO AP ZB kao bolničar u četi i koji je tačno prezentirao sudu da je toga dana došlo do borbi između pripadnika 5.Korpusa i pripadnika NO AP ZB među kojim pripadnicima je bilo i srpskih vojnika te je on kao bolničar dobio zadatak da u svemu tome učestvuje i to na način da bi ukazao pomoć eventualnim ranjenim osobama te je svjedok posebno istakao da su elitne jedinice NO AP ZB imale zadatak da vrate linije koje su prethodno zauzeli pripadnici 5.Korpusa što su te elitne jedinice i učinile te je on došao na mjesto gdje su bile linije NO AP ZB koje su vraćene od strane elitnih jedinica a to su uglavnom bili rovovi odnosno tranšaji te da je u jednom tranšaju našao ranjenog pripadnika 5.Korpusa i to kako se njemu čini prema amblemu da bi mogao biti pripadnik 505.brigade te da je on prišao da ga previje tako što je sišao u rov te da mu je u tom momentu neko opsovao tursku mater odgurnuo ga a nakon što se on odmakao 2-3 metra od tog ranjenog borca 5.Korpusa i izišao iz tranšaja da je začuo rafal i potom je neko od tih prisutnih boraca rekao „ubi Zule čovjeka“.

Optuženi u svojoj odbrani datoj kod istražnog sudije ne spori da je kritičnog dana tj. 06.03.1995.godine učestvovao u borbama i to na način što je sa svojom jedinicom učestvovao u borbama tako što su vratili prethodno zauzete položaje. Optuženi u svojoj odbrani ne spori da je kritičnog dana nosio mitraljez M-84. u svojoj odbrani ne spori da je kritičnog dana u tranšaju vidio borca pripadnika 5.Korpusa koji je ležao i koji je bio pokriven dekom te u momentu kada je isti pokušao se osloniti rukama na zemlju da ustane da je on pucao u pravcu njega i istog

ubio. Optuženi u svojoj odbrani datoj kod istražnog sudije ne spori da je također sutradan tj. 07.03.1995.godine učestvovao u tzv. čišćenju terena te da je ponovo naišao na mjesto gdje je bio i navedeni borac u kojega je on pucao te da je tom prilikom vidio da taj borac kod sebe nije imao bilo kakvo naoružanje.

U konkretnom slučaju vezano za događaj od 06.03.1995.godine sud zaključuje da je optuženi Dizdarević Zuhdija učestvovao u borbenim dejstvima zaključuje se da je optuženi Dizdarević Zuhdija prilikom borbenih dejstava 06.03.1995.godine od naoružanja koristio mitraljez M-84, zaključuje se da je u konkretnom slučaju Dizdarević Zuhdija pucajući iz mitraljeza M-84 ubio jednog ranjenog pripadnika 5.Korpusa.

Sud je sa posebnom pažnjom cijenio iskaz svjedoka S.M. radi se o svjedoku koji je rođen 27.08.1953.godine tj. u vrijeme izvršenja krivičnog djela imao preko 40 godina, radi se o svjedoku koji je na glavnom pretresu prezentirao okolnosti koje su njemu poznate i sud cijeni da je iskaz navedenog svjedoka upotpunosti tačan iako je većina svjedoka na glavnom pretresu pokušavala da određena saznanja tj. viđenja i čuvenja donekle izmijene u odnosu na ranije date iskaze s tim da svjedok S je sudu prezentirao upravo onakve okolnosti koje su njemu bile poznate te prihvatajući navedeni iskaz u potpunosti ovaj sud zaključuje da je optuženi Dizdarević Zuhdija upravo 06.03.1995.godine nakon što su pripadnici NO AP ZB pojačani sa pripadnicima Vojske SAO Krajine vratili izgubljene linije tj. prethodne položaje te nakon što su došli do svojih prethodnih linija da su upravo u rovu – tranšeju naišli na ranjenog pripadnika 5.Korpusa kojem ranjenom pripadniku je Sadiković Mehmed kao bolničar prišao da mu ukaže pomoć bez obzira što se radilo o pripadniku „neprijateljske vojske“ te je S.M. postupao na način kako treba da postupi svaki „saniteltija“ s tim da je od njemu nepoznatih osoba otjeran a potom neposredno da je izvršeno o paljenje i pucanje u pravcu ranjenog pripadnika 5.Korpusa i tom prilikom da je doslovce čuo da neko od pripadnika NO AP ZB koji su stajali iznad tranšeja je rekao „ubi Zule čovjeka“. Dovodeći u vezu iskaz navedenog svjedoka sa odbranom optuženog ovaj sud ne prihvata u potpunosti odbranu optuženog da je on pucao u pravcu pripadnika 5.Korpusa sa udaljenosti od 15 -20 metara u momentu kad se isti pokušao podignuti a bio prekriven sa dekom a to sve iz razloga što bi se bojao za vlastiti život ne znajući dali navedeni borac pripadnik 5.korpusa ima kakvo naoružanje kod sebe ispod deke ali je vidio da se isti oslanjao sa obadvjema rukama o zemlju kako bi ustao.

Svjedok K.N. pripadnik 2.brigade NO AP ZB kojoj brigadi je pripadao i optuženi Dizdarević Zuhdija je na glavnom pretresu potvrdio da on zna da je Dizdarević Zuhdija ubio jednog ranjenog borca 5.Korpusa i to pripadnika 505.bužimske brigade i to prvog dana borbi a ta svoja saznanja crpi iz međusobnih priča i kontakata među borcima. Dok svjedok T.S. također pripadnik 2.brigade NO AP ZB kojoj je pripadao i optuženi Dizdarević Zuhdija u svom iskazu je istakao da je učestvovao kako u borbama prvog dana tako i u čišćenju terena drugog dana te da je vidio da je bilo ranjenih i zarobljenih pripadnika 5.Korpusa te da je čuo da je u ranjenog borca 5.Korpusa pucano te da je njemu upravo Dizdarević Zuhdija pričao da je on ubio jednog ranjenika 5.Korpusa.

Na osnovu iskaza svjedoka M.F. posebno svjedoka S.M. te na osnovu same odbrane optuženog sud zaključuje da je optuženi Dizdarević Zuhdija učestvovao u

borbenim dejstvima drugog dana tj. 07.03.1995.godine odnosno da su ta borbena dejstva bila tzv. čišćenje terena. Sud zaključuje da je Dizdarević Zuhdija u tzv. „čišćenju terena“ bio naoružan sa mitraljezom M-84. optuženi to nije sporio u svojoj odbrani a svjedok S.M. koji je također učestvovao u tzv. „čišćenju terena“ je istakao da se sjeća da je optuženi Dizdarević Zuhdija išao u „čišćenje terena“ i da je bio blizu njega nekih 5-10 metara te da je optuženi nosio mitraljez M-84 te da su prilikom „čišćenja terena“ naišli na ranjenog borca 5.Korpusa te da su pored tog borca bili pripadnici IDV „Metalni“ te da je taj borac davao znakove života te da je on čuo razgovor koji je vođen putem motorole a sa druge strane je bio komandant bataljona S.... koji je govorio da ne trebaju žive te da je on znao da će neko ubiti tog ranjenog borca okrenuo glavu zatvorio oči a nakon izvjesnog vremena čuo nekoliko pucnjeva ali da nije vidio koje ispalio metak i koje pucao s tim da je isti svjedok kod istražnog sudije u potpunosti opisao način na koji je poginuo navedeni borac ranjeni pripadnik 5.Korpusa te je kod istražnog sudije istakao da nakon što je čuo razgovor S.S. putem motorole gdje isti naređuje ubijte ga ne treba nam živ te da je tada prišao upravo Dizdarević Zuhdija sa mitraljezom M-84 i sa udaljenosti od nekih 5 metara u tog ranjenog borca ispalio 3-4 metka i to u predio grudi od pasa prema gore te je ranjeni borac 5.Korpusa ostao na licu mjesta mrtav.

Upravo optuženi Dizdarević Zuhdija u svojoj odbrani datoj kod istražnog sudije potvrđuje ovakve navode s tim da u svojoj odbrani ističe da je tu odmah pored njih bio S.S. komandant bataljona te da je S.S. izvadio pištolj usmjerio ga u pravcu Dizdarević Zuhdije i naredio mu da ubije ranjenog pripadnika 5.Korusa teda je on iz straha pucao u pripadnika 5.Korpusa koji je ležao ranjen i to upravo iz mitraljeza M-84. Sud u konkretnom slučaju ne prihvata dio odbrane u kojoj se navodi da je tu bio prisutan S.S. i da je isti izvadio pištolj i usmjerio ga prema Dizdarević Zuhdiji natjerao ga da puca u pripadnika 5.Korusa koji je ležao ranjen.

Na osnovu iskaza svjedoka D.H. utvrđeno je da je mrtvo tijelo njegovog brata D.D. dopremljeno pred Kantonalnu bolnicu u Bihaću te da je isti išao na prepoznavanje D.D. tj. svoga brata a na osnovu izvoda iz Matične knjige umrlih utvrđeno je da je D.D. umro 07.marta 1995.godine a mjesto smrti naznačena K..

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka Rakočević dr Miroslava sud zaključuje da je D.D. umro nasilnom smrću i to od povreda nastalih usljed strijelne rane glave i mozga a potom i drugih povreda preloma vratnog pršljena kičme, preloma 9,10,11 grudnog pršljena kičme, višestruki prelom lijevih rebara i dr.

Na osnovu nalaza i mišljenja vještaka Franjić Brune koji nalaz sud u potpunosti prihvata sud zaključuje da je upravo pronađena deformisana košuljica zrna u odjeći oštećenog D.D. prilikom ekshumacije i obdukcije 23.12.2010.godine isključivo košuljica zrna metka cal. 7,62 x 54 R a koji metak koristi i mitraljez M-84.

Cijeneći sve naprijed navedeno sud zaključuje da je upravo optuženi Dizdarević Zuhdija dana 07.03.1995.godine kao pripadnik NO AP ZB prilikom tzv. „čišćenja terena“ nakon što je pronađen ranjeni borac pripadnik 5.Korpusa D.D. u istog pucao iz mitraljeza M-84 i to u pravcu gornjeg dijela tijela od pasa ka gore nanio mu povrede glave i grudnog koša i na taj način ga usmrtio.

Sud je cijenio iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka te isti iskaz za ovaj sud je neprihvatljiv iz razloga što je optuženi u svojoj odbrani datoj kod istražnog sudije o spornim činjenicama u potpunosti drugačije govorio i prezentirao iste a pored toga dovodeći u vezu iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka sa iskazom svjedoka odbrane B.M. čiji iskaz sud u potpunosti prihvata kao tačan i vjerodostojan. Ovaj sud zaključuje da optuženi nije osoba koja je B.M. spasila od neposredne likvidacije pripadnika NO AP ZB u momentu dok je B.M. kao ranjeni borac 5. Korpusa ležao u jednom jarku te da optuženi nije taj koji bi B.M. donio do kuće gdje mu je ukazana prva pomoć od strane posebno I. koji su M. bliža rodbina te je u konkretnom slučaju i optuženi u svojoj odbrani istakao da su pripadnici IDV „Metalni“ pronašli jednog borca 505.korpusa 505.brigade koji je bio ranjen da su ga oni doveli do kuće gdje je on tad prvi put vidio tog borca a upravo se radilo o B.M., a B.M. osobu koja ga je spasila opisuje kao osobu stariju negdje oko 50 godina koja mu je dolazila u posjetu poslije u bolnicu u Glinu i predstavila se kao Dizdarević Zuhdija ali to nikako ne bi mogao biti optuženi a to sve iz razloga što je svjedok B.M. kategoričan da bi ta osoba koja ga je spasila u to vrijeme bila starija osoba od nekih 50 godina a optuženi je u vrijeme izvršenja krivičnog djela tj. 1995.godine imao 23 godine. Sud je u konkretnom slučaju cijenio iskaze svjedoka odbrane H.H., A.M, E.A., B.B., B.M., B.S. I.I., kako u vezi sa kritičnim događajem tako i u vezi sa kazivanjima u pogledu spašavanja B.M. tako i u pogledu kretanja optuženog kritičnog dana njegovog viđenja kod majdena što sud prihvata da je moguće jer se radi sve u području mjesta K. a iz iskaza svjedoka optužbe utvrđeno je da optuženi na neki način dana 07.03.1995.godine u „čišćenju terena“ više učestvovao sam nego što je bio organiziran u jedinici te da je moguće da su pojedini svjedoci optuženog susretali kako na mjestu gdje su vođene borbe tako i u neposrednoj blizini tog mjesta oko majdena i slično.

Odredbom iz člana 16. ZKP FBiH ustanovljen je princip slobodne ocjene dokaza koji daje sudu pravo da ocjenjuje postojanje ili nepostojanje činjenica slobodno tj. ocjeni postoje li ili ne postoje neke činjenice tj. postoji li ili ne postoji neka činjenica ovaj sud nije vezan niti ograničen posebnim formalnim dokaznim pravilima.

Vrijednost dokaza, pri tome, nije unaprijed određeno, niti kvalitativno niti kvantitativno tako da je ovaj sud u smislu slobodne ocjene dokaza, savjesno ocijenio svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima i temeljem takve ocjene izveo zaključak o tome jeli neka činjenica dokazana. Pri tome sud se vodio logičnom i psihološkom ocjenom dokaza. Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili pred sudom ovaj sud je uzeo u obzir njihovo držanje, vladanje i karakter u mjeri u kojoj je to bilo moguće. Prema svim svjedocima sud je uzeo u obzir vjerovatnost, dosljednost i druge dokaze te okolnosti samog izvršenja djela. Pri tome je bio svjestan činjenice da kredibilitet svjedoka zavisi od njihovog poznavanja činjenica o kojima svjedoče, njihovog integriteta, iskrenosti i činjenice da su obavezni da govore istinu u smislu zakletve koju su dali.

Na osnovu naprijed navedenog sud je izvan svake razumne sumnje utvrdio da je 06.03.1995.godine optuženi Dizdarević Zuhdija bio pripadnik NO AP ZB, da je isti učestvovao u borbenim dejstvima u vidu kontraudara prema pripadnicima 5.Korpusa te da je isti kao pripadnik NO AP ZN naoružan sa mitraljezom M-84 dana 06.03.1995.godine nakon što je u rovu – tranšeju pronađen ranjeni pripadnik

5.Korpusa i to 505.bužimske brigade i nakon što je od drugih boraca NO AP ZB koji su bili pojačani sa pripadnicima Vojske SAO Krajine otjeran iz tranšeja S.M. koji je kao savjestan sanitetlija pokušao pružiti medicinsku pomoć ranjenom pripadniku „neprijateljske vojske“ upravo je optuženi Dizdarević Zuhdija iz neposredne blizine pucao u ranjenog borca 5.Korpusa koji pred sebe nije imao bilo kakvo naoružanje jer to potvrđuje i S.M. i istog lišio života.

Sud je utvrdio izvan razumne sumnje da je optuženi Dizdarević Zuhdija kao pripadnik NO AP ZB i to 1.bataljona učestvovao u tzv. „čišćenju terena“ 07.03.1995.godine nakon što je prethodnog dana došlo do borbi između pripadnika 5.Korpusa Armije BH i NO AP ZB te da je prilikom tzv. „čišćenja“ naišao pored svojih suboraca iz IDV „Metalni“ koji su naišli na jednog pripadnika 5.Korpusa koji je bio ranjen te da je čuo razgovor vođen putem motorole da je komandant bataljona S.S. rekao da im ne trebaju ranjeni zarobljenici te da je upravo tada optuženi pucao u pravcu ranjenog pripadnika 5.Korpusa ispostavilo se da se radi o D.D. kojeg je usmrtio.

Sud je utvrdio izvan razumne sumnje da je optuženi kršenjem Pravila međunarodnog prava u vrijeme oružanog sukoba između Armije BH i Narodne odbrane AP ZB pojačane sa pripadnicima Vojske SAO Krajine pucanjem iz mitraljeza M-84 usmrtio dva pripadnika – borca 5.Korpusa koji su bili ranjeni i to dana 06.03.1995.godine za kojeg borca se nije utvrdio identitet a dana 07.03.1995.godine u borca za kojeg se utvrdio identitet i radi se o D.D. stoga je ovaj sud optuženog Dizdarević Zuhdiju oglasio krivim da je učinio krivično djelo ratni zločin protiv ranjenika i bolesnika iz člana 143. preuzetog KZ SFRJ.

Nakon što je optuženog oglasio krivim za navedeno krivično djelo ovaj sud ga je osudio na kaznu zatvora kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Optuženom Dizdarević Zuhdiji sud je izrekao kaznu zatvora od deset godina jer je sud uvjerenja da je kažnjavanje optuženog ovom vremenskom kaznom nužno radi kazneno pravne zaštite i da se ne može očekivati kako bi manja kazna dovoljno utjecala na optuženog da više ne čini krivična djela. Ovaj sud je cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja tako da je naročito cijenio stepen odgovornosti optuženog, pobude iz kojih je djelo počinjeno, jačinu ugrožavanja i povrede zaštićenog dobra kao i okolnosti pod kojima je djelo počinjeno te sud nije našao da bi postojale osobito olakšavajuće okolnosti tako da je kaznu optuženom izrekao u okviru propisane kazne za navedeno krivično djelo.

Pri odlučivanju o vrsti i visini kazne sud je naročito cijenio činjenicu da je krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim počinjeno sa direktnim umišljajem, dakle, nesumnjivim znanjem i htijenjem optuženog o karakteru njegovih radnji i nesumnjivim znanjem i htijenjem na posljedicu navedenih radnji tj. svjesno i voljno postupanje optuženog.

Imajući u vidu sve okolnosti ovaj sud zaključuje da izrečena kazna je u skladu sa težinom počinjenog krivičnog djela, stepenu krivične odgovornosti, okolnostima pod kojima je djelo počinjeno, motivu optuženog za počinjenje djela, te ranijoj osuđivanosti optuženog za krivično djelo ubistva, te sud zaključuje da će se izrečenom

kaznom u potpunosti moći ostvariti svrha kažnjavanja u smislu opće i posebne prevencije.

Sud je kod optuženog od olakšavajućih okolnosti uzeo u obzir godine starosti posebno u vrijeme izvršenja krivičnog djela te činjenicu da je porodičan čovjek i da se korektno ponašao tokom cijelog postupka.

Temeljem člana 212. stav 3. ZKP oštećeni sa imovinsko pravnim zahtjevom upućeni da isti ostvaruju u parničnom postupku jer podaci krivičnog postupka nisu pružali ni djelomični osnov za presuđenje imovinsko pravnog zahtjeva a i oštećena se izjasnila da traži da se uputi na parnicu.

Temeljem odredbe iz člana 202. stav 4. ZKP optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka i isti padaju na teret sredstava suda jer je tokom postupka utvrdio da je optuženi lošeg imovnog stanja da troškove postupka ne može platiti a da time ne dovede u pitanje izdržavanje porodice.

Na osnovu svega naprijed navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Rahmanović Senida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Kapić Reuf

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Vrhovnom sudu FBiH u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda.

Oštećeni žalbu mogu izjaviti zbog odluke suda o troškovima postupka i o imovinsko pravnom zahtjevu.